

je pa tam vprašov kak' bi m'ogou ad k'orka plačat de se b' k'orku v
T'arst pealov? Sa reakli: „An guldinar.“ „K'araj?“. prav' Ribončen,
„an guldinar?... ad ang'a k'orka?... da T'arsta?... Dva s'ovda dam,
več pa ne, če ite v'remite če ne pa ne! K' b' jest j'omü an guldinar
plačat ad k'orka, ga rāj' zat za c'oh p'ov'iz'em, bo z'e t'ieku da
T'arsta je bo tu!“ — K' mi sevejde za dva s'ovda nejsa tli k'orka
v T'arst pealet, ga je pa rejs potlej k'ar zat za c'oh p'ov'iz'ov...
Sevejde, c'oh je potlej pa v T'arst sama k'orkova glava
p'orpealov — — —

(Povedal l. 1908. Matija Jankovič, kmet.)

525/157

„Dajte nu se toku rečt' k' ste prejt!“

(Zapisal v Materii pri Jgu Fr. Kramar.)

Ankat in jut'or je p'isu in Ribončen h in his' k' sa glich kasil'
(j'el.) J'el' sa pa kisu z'iele, k't'ierga pa ta Ribončen n'ej n'ic' k'ej abrajtov.
Zdej m' je pa r'ieku gospadar: „Al'e o'c'e, pejte no jejst!“ „E, ne grem,
ne grem,“ prav' Ribončen, „sej najšom lač'on!“ (K' n'ej tu z'iele j'ost.)
— Potlej čez vncajt je pa gospadina p'rov fajm zabelene žgance na miza

p'orneaska, sa pa zač'iele diš'et Ribončeni, je pa r'ieku: „V'roč'e, kaj ste
r'iekli n'majhru p'oprejt? Dajte nu se toku rečt' k' ste prejt!“ — „De pejte
jejst,“ prav' gospadar: „O, tu pa p'ec', o, tu pa p'ec'“, prav' Ribončen, „vajste,
ne smajte z'emist, jest sem nekülku glüh, pa najšom vas prejt
p'rov z'est'öpu!“

(Povedal l. 1910. o'c'e Anton Kramar.)